

ΑΥΧΝΙΕΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ.

ΕΞ ΑΜΗΝΙΑ 4η.
ΑΡΙΘ. 38ος.

Φύλλα 12.
Τιμή εβδόλα 36.

—Κεφαλήρια, 2 'Ιουνίου 1862.—

..... τὸ ρίζοσπαστικὸ κόμμα δικαιούται, λέει,
ν' ἀποκαλῇ τὸ Θεοδωράκη ἀπατεῶνα ἀγύστη λαοπλάνο καὶ πα- [καρυντός]
ραβιασὴ τῶν ὑποσχέσεών του! (Ἀλήθεια, 28 'Ιουνίου, 1862.)

Καὶ γιατί Κύριοι Ρίζοσπάστες τὸ Θεοδωράκησας τότε ἐρίζετε;
Πόσες ἡμέρες εἶναι ποῦ τὸν ἐλέγετε ἐντίμον ἄξιον καὶ ἱκανὸν
πρόσωπον, διὰ τὰ ἐθνικάτου καὶ πατριοτικάτου αἰσθήματα, τὰ
ὅποια ἐγγύστενε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν ἐκείνην
ἅπαντα πάντοτε ἐχαρακτήρισαν τὰς πράξειςας!; .. (Ἀλήθεια,
22 Μαρτίου, 1862.)

Σᾶς ἐγέλασε!; .. Τίνος τὸ λέτε πῶς σᾶς ἐγέλασε; Ὁ Θεω-
δωρὴς ὁ Καροῦσος δὲν ἐγέλασε κανέναν Κύριοι. Ὁ Θεωδωρὴς ὁ Κα-
ροῦσος ἐβγάλε τυπομένο τὸ Πρόγραμμάτου τὸ πλέα τσαρατανί-
στικο ἀπ' ὅσα Προγράμματα ἐβγήκανε ποτὲ στὴν Ἑφτάννησο.
Ἦπέτε, Κύριοι, ἂν ὁ Θεοδωράκης εἰς τὴ Βουλὴ δὲν ἔμεινε πιστὸς
εἰς τὸ Πρόγραμμάτου.

Σᾶς ὑποσχέθηκε!; .. Καὶ τὴν ὑπόσχεσήτου, ἔπειτ' ἀπὸ ἓνα
τέτοιο πρόγραμμα, ἐσεῖς τὴν κατὰπιετε!; .. Τὴν ὑπόσχεση μι-
ανοῦ Τσαρατάνου ἐκατάπιετε, κι' ἀπάνου σ' ἐκείνη τὸν ἐκλέγετε
Βουλευτὴ!; καὶ τώρα τότε φωνάζετε γιατί σᾶς ἐγέλασε!; καὶ
δὲν ἐκάνετε καλῆτερα νὰ ντρέπεσθε νὰν τὸ λέτε!; .. Ὡ ν' ἀσυ-
κωνόνταν' ἀπὸ τὸν τάφο τὰ Προκαταρχτικά Συμβούλια τοῦ Mait-
land νὰ ἰδοῦνε τὸ Προκαταρχτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταράν! Ὡ
πόσον ἤθελε ψυχοπνέσονται τὴν ἀπλότητάτου!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁχι, Κύριοι, κανείς ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καταφέρεται κατὰ τοῦ Καρούσου. Ἐγὼ μόνος ἔχω ἓνα τέτοιο δικαίωμα. Ἐγὼ μόνος, ἐπειδὴ ἐγὼ μόνος ὕψοσα τὴν φωνὴν γιὰ νὰ πασχίσω νὰ προφυλάξω τὴν Κεφαλονιά ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν, ἀπὸ τὴ ζημία τοῦ σεῖς ἠθελήσετε νὰν τῆς κάμετε δινοντέςτης γιὰ Βουλευτήτης ἓνα γνωρισμένον παληάθραπο· ἐγὼ μόνος ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ξεμ-προστινιάσω κ' ἐκείνον, κ' ἐσᾶς ἀκόμη, ἐπειδὴ σεῖς ἀθετήσετε τότε τὰ λόγια μου, τὰ ὅποια ἐγνωρίζετε ἀληθινὰ, καὶ μὴ φωνάζετε πῶς ἔχετε τὴν ἠθικὴν τοῦ Θεωδωράκη, ὅχι τὴν ἐδικήμου... 'Θυμηθῆ-τετο, Κύριοι.

Τὸ νὰ σᾶς ἔλειψ' ὁ Θεωδωράκης, τοῦτο ἦτανε τὸ δικαίωμα του. Ἐνας ὀχλομπαίχτης δὲν ἔχει χρέος νὰ βαστᾷ τὲς ὑπόσχесές του. Τὸ μόνο χρέος τοῦ Ὀχλομπαίχτη εἶναι νὰ ἦν' 'Ὀχλομπαίχτης' καὶ τοῦτοτου τὸ χρέος ὁ Θεωδωράκης τὸ ἐχτέλεσε ὄντας σᾶς ἔ-παιξε. Ἡ σημερινήσας ἀπάτη δὲν ἦτανε ἡ πρώτη, καὶ δὲ θέλ' εἶ-ναι ἡ ὕστερη. Σεῖς θέλ' εἶσθαι πάντα τὸ μπαίγιο τοῦν Ὀχλομ-παίχτωνε, ἕως ὅτου 'μπαίνετε στὰ πολιτικὰ τὰ ὅποια δὲν ἐννοῆ-τε, ἕως ὅτου ἔχετε στὸ χέρισας μίαν ψῆφο τὴν ὅποιαν δὲν εἴσθε ἱκανοὶ νὰ ἔχετε. Πρὶνὰ ἀλήθεια, μὰ ἀλήθεια.

Τοῦ λαοῦ νὰν τοῦ λέμε τὴν ἀλήθεια. Τὰ ψέμματα τοῦ σρεβλόνουν τὸν νοῦν, ὡς καὶ ὅταν τοῦ λέγονται μὲ καλὸν σκοπόν.

Εἶναι τῶρα χρόνους ὅπου ὁ λαός μας ἐκηρύχθηκ' ἐνήλικος, κ' ἐπῆρε στὰ χέρια του τὴν διεύθυνση τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεών του. Τῶρα ὕστερα μάλιστα ἐσυστήθηκε στὴν Κεφαλονιά καὶ Προκα-ταρχτικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τσαγγαράδες, ραφτάδες, καὶ παιδιὰ μαγαζιῶνε, καὶ, ὅποιους 'εὔγαλανε τοῦτοι ἐκεῖνοι μένουνε παμφη-φὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ἐνῶ κάθε ἄλλος παμφηφὶ ἀποβάλεται. Ἰδοὺ ὅθεν ὁ ὀχλοςμας εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας του, τῆς ἐλευθερίας του, τῆς ἀνεξέταστου διεύθυνσους καὶ διαχειρίσεως τῶν συμφερόντων του.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἐμπρός σὲ τοῦτο τὸ θέαμα ὠφελεῖ νὰ ζετάσωμε ποία ἡ πολιτική τοῦ ὄχλουμας.

Θὰ γελάσουνε ἴσως οἱ νοήμονες ἀκούοντές μας νὰ γυρεύωμε τὴν πολιτικὴν τοῦ ὄχλου. Καὶ ὅμως, ὡς κι' ὁ ὄχλος, ἔχει κ' ἐκεῖνος τὴν πολιτικὴν του. Ἡ πολιτικὴν του ἔχει ἴσως νὰ μὴν ᾔναι ἡ πουλιὸ φρόνημη, μὰ εἶναι βέβαια ἡ πουλιὸ χαρμόσυνη· ἐπειδὴ, ἂν δὲν σφάλωμεν, ἡ πολιτικὴ τοῦ ὄχλουμας εἶναι τὸ Οὐρα!

Οὐρα καὶ τοῦ Λομπάρδου!... Καὶ ὁ Λομπάρδος κάνει τὴν πρώτη ψηφοφορία!

Οὐρα καὶ τοῦ Ζερβού!;... Καὶ ὁ Ζερβός, κ' ἐκεῖνος τὴν πρώτη ψηφοφορία!

Οὐρα καὶ τοῦ Χαριτάτου καὶ τοῦ Καρούσου!... Καὶ ὁ Χαριτάτος καὶ ὁ Καρούσος idem idem κ' ἐκεῖνοι!... Καὶ πάει λέοντας.

Ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ τοῦ ὄχλου μας· πολιτικὴ à la sans façon, ἀπλὴ, εὐκόλη, ἡγαρδιακὴ, χαρμόσυνη, πανηγυριότικη καὶ καλὴ. ἓνα μόνο τῆς λείπει « νόηση ».

Νὰ πῇ κανεῖς τὴν ἀλήθειαν· ὁ ὄχλοςμας, ὅ,τι κι' ἂν κάνῃ, τὸ κάνει πάντα γιὰ τὸ καλῆτερον. Μὰ, ἔτυχε ὁ Λομπάρδος νὰ ᾔναι ἓνας γαλιότος! Ἀμεδὰ τὸ ξέραμε!;... Αἶ, ἂς εὐχαριστηθοῦμε ποῦ ὁ Ζερβός κἄνε ἔτυχε νὰ ᾔναι τίμιος ἄνθρωπος.

Μὰ ἔτυχε κι' ὁ Καρούσος... μπᾶ! ὁ Καρούσος ἓνας παλη-ἄνθρωπος! Αἶ, σὰν τυχαίουνε!... Ἀς εὐχαριστηθοῦμε κἄνε ποῦ ὁ Χαριτάτος ἔτυχε νὰ μὴν ᾔναι τίποτα.

Μὰ... ἐμεῖς ἐστείλαμε τὸν Καρούσο γιὰ ν' ἀκλουθᾷ τὸ Ζερβό! Πῶς τώρα!...

Μὰ... μὰ... καλοὶ ἄνθρωποι, ἔτσ' εἶναι τὸ οὐρα· ἔτσ' εἶναι τὸ Τί γυρεύεις Κυρατσούλαμου (1).

(1) Δένουντ' ἐνὸς τὰ μάτια. Οἱ ἄλλοι τὸν περικυκλώνουνε ἐρωτώντεςταν, Τί γυρεύεις Κυρατσούλαμου;

ἔκανε πονόκαρδο τώρα στὲς ὕστερες ἐκλογές ν' ἀκούῃ κανεὶς τοὺς νομιζομένους νοήμονας τοῦ κόμματος « Τὸ ξέρουμε, ἐλέγανε, πῶς οἱ ὑποψήφιοι τοῦτοι εἶναι ἀνίκανοι, ἀναρμόδιοι, μὰ τοὺς ἔβγαλε τὸ παρτίδο ! ! ! . . . » Καὶ τὸ παρτίδο πάλε τί ἔλεγε ; « Τὸ ξέρουμε πῶς εἶναι ἀνίκανοι, ἀναρμόδιοι, μὰ ἐτοῦτοι μένουνε, ποῦ ἂν 'βγάλωμ' ἄλλους καλῆτερους 'μπορεῖ νὰ μὴ μένουνε ! ! ! . . . » Ὅριστε λογική ! λογική, ἄξια γι' ἀνθρώπους ὁποῦ φαντάζονται νὰ 'μποροῦνε νὰ διόξουν' τοὺς Ἀγγλους μὲ τὸ σκουρόξυλλο.

Τώρα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἀφεντιάσου παρτίδο, δηλαδὴ μέλη τοῦ Προκαταρχτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀφεντιάσας, μὲ ὅλες τὲς δυσχύριες ποῦ 'μπορεῖ νὰ ἔχετε, δὲν εἶσθαι ὅμως ἀρμόδιοι γιὰ τὰ πράγματα ποῦ ἐπιχειρηθήκετε. Ἡ ἀφεντιάσας ἀφήσετε τὸ μπράτσο, ἀφήσετε τὴν ψαλίδα, τὸ τσαγγαρόσουβλο, τὸ λαμπίκο, γιὰ νὰ πάρτε νὰ διευθύνετε τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τοῦ νησιῶνε μας ! Μὰ 'μπορεῖτε, νοῦν ἔχοντες, νὰ πιστέψετε πῶς ἤθελε ξέρετε νὰ διευθύνετε πρὸς τὸ συμφερότερο ; Ἀλλ' ἂν ἐμᾶς μᾶς ἐρχότουνε τώρα ἡ φαντασία πῶς ξέρουμε νὰ κόβωμε βούχα καλῆτερ' ἀπ' ὅτι ξέρετ' ἡ ἀφεντιάσας . . . πῶς ξέρουμε νὰ φτιάνωμε ποιδεμὴ τοῦλάχιστον σὰν τὴν ἀφεντιάσας . . . πῶς ξέρουμε νὰ μετροῦμε τὸ καλιχότο σὲ τρόπο συμφερότερον γιὰ τὸ μαγαζιάταρα . . . μὰ τί ἤθελε 'πεῖτε γιὰ 'μᾶς ; δὲν ἤθελε 'πεῖτε πῶς ἐζουραθήκαμε ; Καὶ ἂν, μένοντες ἡ ἀφεντιάσας εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πα-

Τὸ δαχτυλιδάκιμου.

Τί πέτρα εἶχε ;

Κόκκινη.

Κόκκινη στράτα γύρευε.

Ὁ Τυφλομένος τότε τρέχει στὰ στραβά, κι' ὅποιονε πιάσῃ, τότε βαστώνει, γιὰ ν' ἀκολουθηθῇ μ' αὐτὸν τὸ παιγνίδι. — Ἴδου κατὰ ποῖαν μῆμησιν ὁ λαός μας πιάνει σήμερα τοὺς ἀντιπροσώπους, καὶ τοσοῦ στέλνει νὰ παίξουνε μὲ τὴν Προστασία καὶ νὰ ἐξδόνουνε τὸν Κορφιάτες.

ΠΑΡΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

λιτικῶν μας πραγμάτων, ἑμεῖς ἐμπαίναμε εἰς τὰ ἐργαστήριασας, κ' ἐβανόμασθε κατευθείαν νὰ σᾶς ἐντύσωμε, καὶ νὰ σᾶς ποδέσωμε . . . μὰ, ἤθελ' εἶναι παράξενο νὰ αἰσθάνεσθε καὶ σεῖς τότε ἀπάνουσας τὴν ἀνησυχίαν ὅπου αἰσθάνεται τῶρα ἡ κοινωνία γιὰ τὸ ἐμβασμάσας εἰς τὴν πολιτικῆμας διεύθυνσιν; Ἢθελ' εἶναι παράξενο ἂν ἡ ποδεμὴ τοῦ ἤθελε σᾶς φτιάνομε, ἤθελε 'μοιάζει μὲ κάποια πράγματα τῶν Ἐπαρχιακῶνας Συμβούλων; Ἢθελ' εἶναι παράξενο ἂν τὰ ροῦχα τοῦ ἤθελε σᾶς φοροῦμε, ἤθελε σᾶς κάνουν' ἀξιογέλαστους εἰς τὸ δρόμο, καθὼς μᾶς κάνει ἀξιογέλαστους στὴν Εὐρώπην ἡ διαγογὴ τῶν ἀντιπροσώπωνσας;

Γνωρίζω γιατροὺς ὅπου, πρὶν τῆς πολιτικομανίας, ἦτανε καὶ πολὺ ἄξιοι. Τώρα, χάνεις τὸν κόποσου νὰν τοὺς 'μιλῆς γιὰ τὸν ἄρροστο· ὁ νοῦτους εἶναι γιομάτος παρτίδο! . . . Τὰ παιδιὰ τοῦ σχολιοῦ δὲ διαβάσουν' πουλιὸ μ' ἐπιμέλεια τὴ γραμματικῆτους· τῇ προσοχῆτους τὴν ἔχουνε στὴ Βουλὴ! . . .

Τὰ τοῦ Κέσαρος Κέσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καθένας τῇ δουλιάτου νὰ κάνῃ. Ἔως ὅτου δὲ γένετ' ἔτσι, αἱ Θεωδωράκιδες θέλει ἔχουνε πάντα ψάρια νὰ πιάνουνε· ἐπεὶδὴ ὁ λαὸς ἐστάθηκε πάντα τὸ Δηθάρι τοῦ Θεωδωράκιδωνε.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΛΙΟΤΟΥΣ.

Γαλιῶτοι φίλιτατοι,

Θεὸς ἑνασμου φίλος ἄγγλος μοῦ εἶπε « Λένε γιὰ σὲ πῶς ἀναθρέψεις τὴν οἰκογένειάσου χωρὶς θρησκείαν· πῶς δὲν τοὺς ἀφήνεις νὰ διαδάσουν' τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἄλλα παρόμοια. »

Παρακαλῶ, εἶπα, φίλεμου, νὰ ἔλθῃς νὰ πάμ' εὐθὺς εἰς τὸ σπῆτιμου. Ἐκεῖ θέλ' εἰδεῖς μέσα σὲ κάθε κάμαρα, ἀπάνου σὲ κάθε ταυλί, τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐχῶ ἕνα ἀντίτυπον τοῦ Εὐαγγελίου στὸ ἑλληνικὸ τὸ πρωτότυπο, ἕνα στὸ ἀπλοελληνικὸ, ἕνα στὸ ἰταλικὸ, ἕνα στὸ γαλλικὸ, καὶ δὲν ἤξερω πῶς στὸ ἀγγλικὸ, γιὰ σὲ ποῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟΝ ΑΓΘΟΥΡΙΟΥ

κάθε μία ἀπὸ τὲς κόρες μου ἔχει ἓνα Εὐαγγέλιον χωριστὰ ὁκό-
της μέσ' στὸ κομότης. Ἔχω πρὸς τοῦτοις καὶ μίαν λαμπρὴν ἔγδο-
σιν τῆς Παλαιᾶς εἰς τὸ ἀπλοελληνικόν, καὶ διάφορες εἰς τὸ ἀγ-
γλικόν· ἀγκαλὰ, τὴν Παλαιὰ δὲν τὴν ἀφήνω στὰ χέρια τοῦν παι-
διῶν μου, γιατί μέσα σ' αὐτὴν εἶναι καὶ πράγματα ποῦ, θαρᾶ-
λέως σοῦ τὸ λέγω, δὲν τὰ ἐγκρίνω.

Παρακαλῶ ὅμως νὰ πᾶς καὶ στὰ σπήτια τῶν κατηγόρων μου,
ἐπὶ προφάσει ἐπισκέψεως, καὶ νὰ ζητήσης ἓνα Εὐαγγέλιον, καὶ
θέλ' εἰδεῖς ὅτι, στὰ σπήτια τῶν κατηγόρων μου τέτοιο πρᾶμμα
δὲν εἶναι! ... Γιὰ ὅσα κι' ἂν λένε φίλεμου, ὁ Λασκαράτος εἶν' ἔ-
νας ἀπὸ τοὺς ὀλιγότατους ὁποῦ ἐδῶ διαβάζουνε κ' ἐχτελοῦν, κατὰ
δύναμιν, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ, ἀρκοῦνται εἰς
τὸ νὰ παιδιαλλάζουνε τὰ φαγιά στὴν κοιλιάτους, καὶ νὰ διαβάλ-
λουνε τοὺς καλῆτερούς τους.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἄλλος γρεκὸς φίλος μου = Λένε πῶς μιὰ με-
γάλη τετράδην ὁ Δ. Ζ. εἰδόθηκε στὸ Ξενοδοχεῖο τοῦ Βασιλῆ νὰ
τρώῃ αὐγά, καὶ τὸ ἀποδίδουνε στὴν ἐπιβρόήνσου. κτλ. = Παρὼν
ὁ Δ. Ζ. ἀποκρίθηκε « Ποτὲ δὲν ἔφαγα στὸ Ξενοδοχεῖο τοῦ Βασι-
» λῆ· οὔτε σὲ ἄλλο Ξενοδοχεῖον ὁποιονδήποτε, μεγάλη τετράδην,
» ἔφαγα ποτέμου αὐγά! »

Γαλιότοι φίλτατοι, — Ἀναδέχουμ' ἐγὼ τὴν εὐθύνη τοῦν αὐγῶ-
νε. Ἐγὼ πραγματικῶς τὴ μεγάλη τετράδην τρώω αὐγά, βόϊκο,
πρόβιο, γαῖδαρο, μουλάρι καὶ ἄλλογο· ὅλα τοῦτα ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν
εἰς μετάληψιν, (1) ἐγὼ τὰ τρώω ἑξασφαλισμένος ἀπὸ τὸν Χριστὸν
ἐναντίονσας· ναι φίλτατοι γαλιότοι, ὁ Χριστὸς εἶπε « οὐ τὸ εἰς-
πορευόμενον εἰς τὸ στόμα μολύνει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπο-
ρευόμενον ἐκ τοῦ στόματος μολύνει τὸν ἄνθρωπον » Ναι, φίλτα-
τοι, « Πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, τὴν κοιλίαν χωρεῖ,
καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλεται. » (2) Ἐγὼ λοιπὸν εἶμαι ἐξουσιοδο-
τημένος ἀπὸ τὸν Χριστὸν νὰ θεωρῶ τὰ φαγιά ὡς πρᾶγματα ποῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

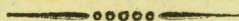
Παύλος, πρὸς Τιμόθεον.

(2) ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΒΑΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἔμπαίνουτε ἀπὸ τὸ στόμα, περνοῦν ἀπὸ τὴν κοιλιά, καὶ ἔργαίνουτε
κάτουθε, χωρὶς διόλου νὰ ᾔρχησθε τῇ θρησκείᾳ τοῦ Χριστοῦ, τῇ
θρησκείᾳ μου, ἡ ὁποία εἶναι στὴν καρδιά μου καὶ εἰς τὸ πνεῦμα μου.
Ἀλλὰ σεῖς, ἑλεεινοὶ γαλιῶται, τῇ θρησκείᾳς τὴν ἔχετε στὴν
κοιλιάς· καὶ ἡ χόνεψήσας εἶναι τὸ μόνο ἐξαγόμενον τῆς θρησ-
κειάς· ἔχετε δίκην λοιπὸν νὰ προσέχετε μὲ θρησκευτικὴ μέρι-
μνα σ' ἐκεῖνα ποῦ βάνετε στὴν κοιλιάς. Ἀλλ' « οὐ τὸ εἰσπορευό-
» μενον εἰς τὸ στόμα μολύνει τὸν ἄνθρωπον » εἰς μάτην λοιπὸν
ἐσυκοφαντήσετε τὸν Δ. Ζ. » ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στό-
» ματος μολύνει τὸν ἄνθρωπον. » Ὅπου θὰ ᾔπῃ, ἡ συκοφαντίας ἐ-
κεῖνες ὅπου ἐκάμετ' ἐμὲ καὶ τοῦ Δ. Ζ. ἐμολύναν' ἐσὰς καὶ σὰς ἐ-
λατώσανε.

Μολυσμένα πραγματικῶς καὶ διεφθαρμένα ἀνθρωπάκια, ρασοφο-
ρεμένα ἢ ὄχι, σὰς εἶπα καὶ ἄλλοτε (1) ὅτι, « Κάθε συκοφαντία,
» γιὰ μὲ, εἶναι μία Γαῖδαρά, τῆς ὁποίας ἡ ῥάχη μὲ χρησιμεύει. »
Ἐπιθύμουνα νὰ πεισθῇτε στὰ λόγια τοῦτα ποῦ σὰς εἶπα, καὶ ποῦ
σὰς λέω. Ἄμποτε νὰ σὰς φωτίσῃ ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἔγάλατε ἀπὸ ση-
μάδι τῶν συκοφαντιῶν, καὶ νὰ μὲ βάλετ' ἐμπρός· ὡς ἀντι-
κείμενο μιμνήσεως. Τοῦτο σὰς τὸ εὐχουμαι περυσσότερο γιὰ δίκῃ-
σας πάρι γιὰ δικόμου καλὸ. Ἐμὲ ὁ φθόνος καὶ ἡ διαβολικὴ
ἐπαγρύπνησής· ἀπάνουμου μ' ἐχρησιμέψανε πάντα γιὰ νὰ καλη-
τερέψω τὸν ἐαυτόμου· ἐνῶ, σὰς, ἡ διαγορήσας ἐκαίνει σὰς ἐφθειρε
καὶ σὰς ἐλάττωσε καὶ σὰς ἔκαμε ἀξιοκαταφρόνητους ἐμπρὸς εἰς
τὰ μάτια μου.

Προφήτης ὁ Λασκαράτος ! Ἰδοὺ δημοσιεύω τὸ μυστικόν μου,
διὰ τοῦ ὁποίου συνήθῃ νὰ προφητεύω.

Ὅντες βάνω στὴ γῇ ἕναν πεπονόσπορο, κάνω εὐθὺς μίαν προ-
φητεία, καὶ λέω, « ἐδῶ θὰ ξεφυτρώσῃ μιά πεπονιά » καὶ, ὡ

(1) Ἀρχὸς, σ. 219. 1062.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τοῦ θαύματος, πεπονιὰ ξεφυτρώνει ! Παρέκει φυτεύω κολοκυθόσπο-
ρον, κ' ἐκεῖ πάλε κάνω ἄλλην προφητεία, καὶ λέω, « ἐδῶ θὰ ξεφυ-
τρώσῃ κολοκυθιά »· καὶ, ὦ τοῦ θαύματος, κολοκυθιά ξεφυτρώνει!...
Ποῦ θὰ ᾤῃ, κυτάζω τὸ σπόρον ποῦ βάνω στὴ γῆ, καὶ, κατὰ τὸ
σπόρον ποῦ βάνω προφητεύω τὸ λάχανο ποῦ θὲ νᾶχω.

Τὸν ἴδιον κανῶνα βαστάω καὶ στὰ πολιτικά πράγματά μας.
ὄντες βλέπω νὰ στέλνετε στὴ Βουλὴ ἀντιπροσώπους παλη-
θρώπους καὶ τσαρατάνους, κάνω καὶ τότε προφητεία, καὶ λέω,
« βρομοδουλῖες καὶ τσαρατανῖες θὲ νᾶχωμε » καὶ ὦ τοῦ θαύμα-
τος, βρομοδουλῖες καὶ τσαρατανῖες λαβαίνουμε !... Ποῦ θὰ ᾤῃ,
ὡς κ' ἐδῶ, κυτάζω τοὺς ἀνθρώπους ὅπου στέλνετε στὴ Βουλὴ, καὶ,
κατὰ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ στέλνετε, προφητεύω τὰ πράγματα ποῦ
θὲ νᾶχωμε.

Τοῦτος εἶναι ὁ κανῶνας μου γιὰ νὰ προφητεύω· καὶ σὲ βεβαι-
ῶνω, λαέ, πῶς ὁ κανῶνας τοῦτος ποτὲ δὲ μ' ἐσφαλε.

Α Ε Ν Ε,

Ενε πῶς, ἔλεγε γιὰ τὸν Παντοῦθ' ὁ Ἀρμωστής τώρα ὕστερα,
« Ἄς κάνῃ ὅ,τι θέλῃ, δὲν τὸν ἀγοράζω. » Ἔτσι νὰ κάνωμε κ' ἐ-
μεῖς ἐδωπέρα μὲ τὰ σαπόσυκα, καὶ δὲ ματᾶρχουνται γὺ μαρκάτο.

Λένε πῶς, ὁ Δομπάρδος, τὸ μάρτη ποῦ μᾶς ἐπέρασε, ἔφερε
ἀπὸ τὴν Καπρέρα μίαν ἐθνοσωτήρια σκόνη, μὲ τὴν ὁποίαν ἀφεύ-
κτως τότε ἤθελ' ἐλευθερώσῃ... (τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τὰ περιτὰ
του). Μὰ, ὄντες ἄκουσε πῶς, ἴσια-ἴσια τὸν ἐκλέξαμε... (Μά-
μο τοῦ Ταμείου), ἐρρίπισε τὴ σκόνη, κ' ἀσύκοσε τὴ μανῆκεστον.

Λένε πάλε γιὰ τὸ Δομπάρδο, πῶς ἐπῆγε νὰ φέρῃ τελειοτικῶς
τώρα τὸ Γαριβάδην!... Αἱ! Τὰ ρημάθην, δὲν τὰ γερορτα-
φῆναι!...

Ὅλοι δίνουνε δίκην τοῦ Θεοδωράκη γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον
ἀποσύκοσε τὴν σουρηματιῆς ὄντες ἔδωσαν ἀπὸ τὸ Βαπόρο «Ἐγὼ,
λέει, ἔπρεπε νὰ σᾶς σουρίζω, ἐσᾶς ποῦ μ' ἐκλέξατε. »

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐγδότης: ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

« Η ΚΕΦΑΛΑΔΗΝΙΑ. »

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ